

rum. et plorabo die ac nocte interfectos populi mei. Quarto videndum est quomodo peccator mortuus suscitatus. Ad hanc suscitationem requirunt quatuor. scilicet inducitur. effectiva. officiosa. consecutiva. que fuerunt in suscitatione huius defuncti. quod etiam ad suscitationem cuiuslibet peccatoris requirunt. Primum ad primum inducitur sunt duo. scilicet compassio vidue. et presentia turbe. Primum induxit dominum ad multum miserandum. quod dicitur. Quam cum vidisset misericordia motus super illam. scilicet viduam. Hec vidua aiam hanc est. que presentia mortale est a christo spouso suo diuorziata ut sit iam solitaria. iuxta illud Thren. iij. Bedebit solitari. id est sine christo et tacebit. vicis a laude eius. Ipsi filii est animus non quod multipliciter peccatis est mortuus. Et merito mortuo assilatus. Hic si suscitari debeat necesse est ut compassio christi et misericordia eius concurrat. quod si herba in hyeme resuscitari debet necesse est solus verus tempore concurrere. Sic in filiis est de homine qui nullo modo a morte peccati reuiuiscit nisi si verus solus iusticie sue gratia et misericordia ad ipsum se conuertat. Iohannes dicit dauid psalm. lxxxiij. De te conuersus. scilicet ad nos presentia passionem. gratiam et misericordiam tuam viuificabis nos. scilicet quod prius fuimus mortui in peccatis. Secundum inducitur presentia turbe. quia multitudo erat cum vidua. propter quam christus inducitur fuit. et fecit coram eis miraculum ut illi crederent et isti miraculi testes essent. Sed spiritualiter hanc turba est electorum. de qua Iohannes Apocalyp. viij. Post hanc videtur turba magna quam nemo dinumerare poterat. Hec presentia presentis diuini aspectus inducens christum ut resuscitet peccatorem. licet enim principaliter ad suscitationem peccatoris faciat dei misericordia. tamen secundario etiam ad hanc valens scorum suffragia. Iohannes dicit Iob ad quemlibet peccatorem. Uoca si est et ad aliquem scorum conuerte re ut oret pro te. Primum ad secundum effectiva fuerunt duo videlicet tactio oculi. et iussio precepti. quod accessit et tetigit oculum. tunc tangit oculum quam cor dux ad presentiam emollit. vel iterum ebullitionibus inducit. sic patet de Nabuchodonosor. Dan. iij. et xxiij. q. iij. c. Nabuchodonosor penitentiam meruit fructuosam. Donec post innumeras impietates flagellaris penituit. et regnum quod perdidit rursum accepit. Hec Augustinus. Sed notabile est quod domino loculum tangente ad hunc mortuum non surrexit. quia multa a domino ad penitentiam emolliti vel tribulationibus inducitur adhuc non penitentiam sicut pharaon. de quo dicit Augustinus. ubi est. Pharaon autem in ipsis flagellis durior est effectus. Secundum effectiuum hanc resuscitati est preceptum. Nam omnis est iussio est preceptum cum dicitur. Adulescens tibi dico surge. Sed ista iussio spiritualiter est diuina inspiratio. de qua Eph. v. Surge quod dormis et exurge a mortuis et illuminabit te christus. Primum ad tertium ostensiuum sunt duo videlicet sessio et locutio. De primo dicit. resedit quod fuerat mortuus. Non dicit euangelista quod steterit vel iacuerit. sed resedit. In statu enim totum corpus laborat. sed in iacendo totum quiescit.

In sedendo autem primum laborat et primum quiescit. Illi stant qui circa sollicitudines temporales nimis laborant. Illi iacent qui in bonis opibus torpent. Nulli eorum sunt veraciter resuscitati. Sed illi qui sedent pro tempore deo pro deuorum oratione aut contemplatione. et primo pro diligenter operatione laborant. Unum bonum opus est ut maria pie et sublimiter sentiat de deo. Bartha minor dicitur ut benigne cogitat de primo Lazarus misere et lachrymabiliter sentiat de seipso. De secundo dicitur et cepit loqui. Peccator enim qui prius consuevit loqui verba mundi vel peccati et incipit loqui verba dei ostendit se fore suscitatum. quia dicit Bern. Preciosa lingua que non nisi de diuinis rebus nouit disere verba. Quatuor ad quartum consecutiva sunt duo. laudatio dei fides et recognitio. De primo dicitur. Accepit autem omnis timor et magnificabant deum. Sic peccator propter beneficium suscitationis spirituales debet laudare christum. quia dicit Crisostomus super Mattheum. Ad laudandum se me omni tempore incitat qui mihi omni tempore beneficia prestat. Sed certe sunt multi homines qui ingrati sunt de tantis beneficiis sibi impensis nec deum laudant. Iohannes dicit in persona christi beatus Augustinus. Si fueris iniquus non me laudas si lingua cum vita consentit tunc me laudas. Et addit. Melius est tacere et benefacere quam melius laudare et peccata committere. De secundo dixerunt. Propheta magnus surrexit in nobis. Sicut tu si habueris cognitionem certum est quia resuscitatus es. quia ubi sincera dei cognitio et vera fides tibi nulla inferior delectatio seu adhesio. Ideo dicit beatus Augustinus. Qui deus omnium largitorem bonorum cognouerit que sibi delectatio in inferioribus erit. Si arbor semper preferenda est suo fructui quid mirum si dei intuitu vilipenditur breuis delectatio huius mundi.

De eadem dominica. Sermo. iiij.

Ecce defunctus

efferebatur filius vnicus matris sue. Prudens agricola agrum proprium ociosum existere non permittit dum tempus est germinis. Quando enim inde eleuat frumentum interdum seminat rapas vel aliud quod nascitur pro illo tempore. Ideo sollicitus est cum mature sunt segetes ipsas metere. Iuxta illud Iobelis. iij. Mitte falcem quia mature sunt segetes. Spiritualiter per agricolam intelligitur deus pater teste christo Iohannis quindecimo. Ego sum vitis vera. et pater meus agricola est. Ager est presens ecclesia catholica. Sed fruges quilibet nostrum qui in hoc agro debet fructificari. Videmus etiam quod semina in agro etiam si qua sunt indigesta et

acerba siml cum maturis metunt. Sic loque
do ad ppositu deus in pñenti vita tps meredi
nobis cōcedit. vt dicit Hiero. xiiij. q. ij. c. In p
senti seculo ad maturā messem deueniētes re
portamur in horreū dñi. s. in vitā eternā ⁊ nō
tradamur cū paleis ad cōburendū. Et nisi tē
pore accepto pducatur ager ecclie fruges debi
tas. si nō fructiferos nō pmittit nos ampli⁹ di
uino in agro ecclie seu campo mūdi pñstere. s.
falce mortis nos de campo vite pñt abscedet
siue dulces pduxerim⁹ fruct⁹ seu acerbos. Et
hoc figuratū est Apoc. xiiij. vbi Jobes vidit
cuidā angelo pñcipi vt meteret. qz mature eēt
messes. venit inquit hora vt metant. Et misit
falce suā in terrā ⁊ messuit. Et sequit̄ imedia
te q ali⁹ exiuit q̄ habuit falce acutā. Et ange
lus q̄ habebat pñtem sup ignē ⁊ aquā dixit il
li q̄ hēbat falce acutā. Mitte falce. ⁊ vindētia
botros vinee. Qui fecit videmiat. ⁊ misit in
lacū ire dei. Spūaliter p falce intellige mortē
humanā. Ratio ē. qz q̄uis spice dū sūt i agro
vna alta maior atqz longior ē vel sit. tñ versus
radicē p falcis decisionē oēs inueniunt equa
les. sic facit mors humana. Nā in agro ecclie
atqz pñenti vite vn⁹ ē maior atqz excelsior alio
nobilitate atqz diuitiarū magnitudine. tamē
morte illos metēt e si q̄s aspiciat oēs eāles re
spiciet. Iō dicit Prosper in sentētij. Respi
ce sepulchra quis fu⁹. q̄s dñs. quis diues. q̄s
paup. discerne si potes vincitū a rege. a debili
fortē. ⁊ pulchrū a deformi. q. d. si potes discer
nere. qz oēs sunt equales. Sed p pñmā falcem
metentē messem subaudi mortē iustozū qui d
campo aduersitatis vite pñenti vbi estib⁹ mul
tarū afflictionū pbat̄ arēntes venerūt ad per
fectā maturitatē metunt̄ ne ampli⁹ grandines
⁊ tempestates eos cōterant. ⁊ ne cadat super
eos sol neqz vllus est⁹. Per aliū vō angelum
falce acutā tenentē cui angel⁹ pñtem habens
sup ignē dicit vt vindemiet botros subau
di necē damnatozū q̄ pessima ē fm ps. Diabo
lus em̄ qui habet pñtem ignis infernalis vel
suplicij dñi pmittēte iubet eos vindemiare d
vinea pñentis vite. qñ vicz cōpleta est malicia
eorū. igit̄ pñciunt̄ in pñti inferni vbi pculca
bunt̄. i. pñent̄ eternaliter. Et iam ampli⁹ me
ritozū fruct⁹ pducere nequiunt. quia h̄ facere
noluerūt. Iō dicit Aug⁹. j. cōfes. Illa est pena
peccati iustissima vt amittat vnusquisqz illud
qd̄ vti bñ nouerit. cū tñ sine om̄i facultate pos
set si vellet. ⁊ qd̄ sciēs non facit ⁊ amittit scire
qd̄ rectū ē. ⁊ qui rectū facere cū posset noluit
amittit posse cū velit. q. d. Damnati iam vel
lent facere opa meritoria sed nō pñt. quia cuz
poterāt facere noluerunt. S; de isti dānat̄ nō
fuit iste mortu⁹. qz alias nō fuisset suscitatus. s.
fuit de istis in purgatorio existētib⁹ vel in lim

bo. ido cū dñs suscitauit a morte vt dicit euā
gelium. In quo pñcipalit̄ tria tangit. Primo d
functi delationē ibi. defunct⁹ efferebat. Se
cūdo fletus inhibitionē ibi. Noli flere. Tertio
mortui suscitationem ibi. Adolecēs tibi dico
surge. Circa psecutionē diuisionis mortis in
pñmo fmōe facte hic dicā de alijs trib⁹ mortib⁹
videlicet carnalis resolutionis. claustralis
cōuersationis ⁊ infernalis cruciatiōis. Mors
ergo carnalis resolutionis ē inuitabilis. quia
omēs morimur ⁊ quasi aqua in terraz dilabi
mur. ij. Regl. xiiij. Et licet hoies interdū hic
diu viuunt. tñ ad mortis terminū necesse ē vt
pueniat. qd̄ pbat̄ in sili. quia nulla ē via adeo
longa que aliqñ nō cōsummat p itinerantiuz
assiduitatē ⁊ ad finū pueniat ad quē Mo
raliter pñens vita ē via quedā inter terminos
inclusa. vicz inē natiuitatē ⁊ mortē. Inter via
tores omēs sum⁹ ⁊ oportet deuenire ad termi
nū ⁊ ad portā mortis que dicit̄ eē finis vite p
sentis ⁊ initiū sequētis. Iō aiaduertere debe
mus aliqua q̄ cōr̄ngūt hoī mortē vicz dimis
sionē charozū amicozū. amissionē bonozū ter
renozū. pditionē dierū gratiozū. p̄uatiōē
mūdanozū gaudiozū. cōsecutionē mortalium
peccatozū. occursionē seuozū demoniozū. ⁊ in
gressionē cōfiniū ignotozū. Primo enim aiad
uertere oportet dimissionē charozū amicozū.
solus em̄ moriēs hinc recedit. null⁹ em̄ amico
rum quib⁹ hic magnā amicitia ostēdisti. et q̄s
mētaliter dilexisti tecum vadit nisi forte ad se
pulchrū. ⁊ tunc statim ipsozū obliuiscunt̄. Et
dicit Holc. sup lib. Sapient. lec. clxxxij. q. ta
les amici sunt arguēdi de obliuioē charozum
familiarū suozū ⁊ maxime cū fuerint diuites
Magna em̄ ingratitudo ē tūc amicū deserere
cū nra amicitia pmo incipit idigere. Amici no
stri q̄diu viuūt pñt se iuuare in his que spe
ctant ad meritū aut demeritū. S; cuz mortui
fuerint penit⁹ sunt impotētes ad merēdum. ⁊
tunc nō habēt aliqd̄ refugiu nisi amicos si q̄s
in vita post se reliquerint. vt dicat qlibet illd̄
Job. xix. Miseremini mei miseremini mei sal
tem vos amici mei quia manus dñi tetigit me.
Et hi vt addit Holc cōquerunt̄ de quattu
or generibus hoim. Et sunt isti. Successores
p̄genitozū hereditates. executores defraudā
tes defunctorū voluntates. professores non
pulsantes fundatozū pietates. ⁊ medicatores
nō recipiētes bñfactorib⁹ suis grates. Pri
mi ergo sunt heredes ingrati q̄ succedūt parē
tibus in certis bonis ⁊ redditib⁹. que illi sum
ptib⁹ vel strenue quesierūt. isti obtinēt sine la
bore. ⁊ tñ vix semel in anno dici faciūt vnam
missam. de quo Sap. Si genuerit q̄s centum
liberos. ⁊ c. obliuioni daf nomen ei⁹. Eccl. vj
Scdm genus de quo mortui conquerunt̄ sūt

executores falsi et defraudates eorum ultimas
 voluntates. contra quas dicitur. xiiij. q. ij. **U**ltima
 voluntas defuncti omnibus modis obfuet. h
 astit a iure notent. pcessum liberu debet ee qd
 steru non redit ad arbitriu. **H**i g fraudatores
 vltimarū volūtātū sacrilegi sunt. fures et pau
 perū necatores. xiiij. q. ij. clerici. et c. pcedenti.
Et q pauperiores sūt q mortui q se iuuare in
 nullo possunt quorū obliuiscunt cū testata nō
 soluant. vt qlibet dicat cū ps. **O**bliuioni da
 tus sum tanq mortu a corde. **S**ed felices pū
 executores q dicere possunt mortuo illud ps.
Nec oblitū sum te. et insique nō egim in testa
 mento tuo. **T**ertiu gen^o de qb^o mortui cōque
 runt sunt pfectores nō pensantes fundatorū
 pietates. **H**i sunt religiones possessionate va
 rijs redditib^o et omib^o bonis ditare nō solum
 ad necessitatē. sed ad voluptatis supfluitatez
 qui vix noia norunt suozū fundatorū. **Q**uoz
 quilibet de eis dicere pōt illud **D**zee. xiiij. **S**a
 turati sunt et leuauerūt cor suū et oblitū sūt mei
 scz negligentia. **Q**uartū gen^o hoim de qb^o
 cōquerunt mortui sunt mendicatores nō reci
 procātes bñfactorib^o suis grates qui tempo
 ralia recipiunt. et spūalia nō retribuūt. nō de
 sistūt bñfactoribus adulātes donec receperit
 et cū receperint deuotiōib^o et oratiōib^o non cō
 pensant. **C**ōtra qd **E**ccl. xxxvii. **N**ō obliuiscā
 ris amici tui. et nō sis inemor illi^o in opib^o tu
 is. **S**ed qz homies et amici carnales in morte
 dimittūt. ideo facere debet sibi amicū christū.
 et sanctos ei^o q morientib^o assistunt. et vsqz ad
 gaudia pducunt. sicut legif q qdam deuotus
 hō in hora sui obit^o aspiciētib^o circūstantibus
 cepit exhilarescere. et pulcher cādīdusqz appa
 rere et in leta xba prumpere. **E**t querētib^o ill
 cui loqret. rñdit. **N**ō videtis scōs p̄larchas.
Iterū illo loquēte. et eis interrogātib^o. **N**ōne
 inq̄t videtis scōs p̄phetas. **T**ertio dixit. **E**c
 ce veniūt sancti apli. **Q**uarto dixit. **E**cce ve
 niunt sancti angeli. **E**t vltimo. **E**cce inq̄t veit
 Iesus. **E**t in hēc xba migrāuit ad dñm. **I**do
 dicit **G**reg^o. **I**nterdū cōtingit iustis vt i mor
 te sua sanctorū pcedentiū visiones aspiciāt. ne
 sp̄am mortis sue sniam ptimescant penalem.
Sed dū menti ciuū supnozū societas osten
 dit. a carnis sue copula sine doloris et fortitu
 dinis fatigatiōe absoluunt. **S**ecūo aiaduerte
 re debet hō amissionē terrenozū bonozū. **O**m
 nia em bona sua temporalia in morte amittit. et
 in hoc sua nō ostendit. cū secuz ferre nō possit
 vt dicit **A**mb. **I**do dicit apls. i. **T**hīm. vj. **N**i
 hil intulim^o in hunc mundū. haud dubiuz qd
 nihil auferre possum^o. **E**t ps. **R**eliq̄t alienis
 diuitias suas. **D**iuitie sunt velut infideles ami
 ci. qui amatores suos i extrema necessitate de
 serunt. **E**n quidā cū a diuitijs in morte implo

rasset auxiliū. nec posset aliquā rñsionē ab eis
 hēre ait **D** fallaces diuitie toto corde vos ama
 ui et honorāui. et nūc in tanta necessitate posi
 tus nihil cōsilij vel auxiliū a vob habere possū
Parate estis me deserere. nec vultis me sequi
Ego dimittā vos. **E**t his dictis statim distri
 buit paupibus vniuersa. **T**ertio in morte per
 pendere debet pditionē dierū gratiosozū. hic
 sunt dies gratie. dies salut. in qb^o pōt homo
 pctā sua penitere et bona opari. **I**do dicit dñs
Joh. ix. **O** pamini dū dies est. veniet em nox
 cū nemo opari pōt. **S**i pctōres inde egredie
 tes p mortē haberēt a deo vel vnā horā grati
 ose cōcessam. vt adhucagerēt p peccat pniaz
 quia ibi hēre nō possunt. quia dicit in inferno
 damnati vt recitat **A**mand^o in ho. sa. li. j. c. x.
Utinā et de tempore illo toto inutiliter expenso
 supeset nob vnā hōzula tante pene in remedi
 um cōcessa. **S**ed sentētiati heu diuina iusticia
 pclusa ē nobis salutis via. negata misericordia
 spes omis ē ablata. **I**do hortat sapiēs quē
 bet hoim. **E**ccl. xiiij. **A**n obitū tuū opare iu
 sticiam. q. d. qz post mortem facere non potes
Quarto aiaduertere debet puationem hu
 manozū gaudiozū. in morte em puat hō omi
 bus gaudijs mūdi. **E**t fortassis a gaudijs trā
 sit ad tormēta. **Q**uia dicit **J**oh. xxi. **T**enent
 tympanū et cytharā. **G**lo. nō solū breui s lon
 go. et gaudēt ad sonitū organi. et ducunt in bo
 nis dies suos. i. totū cursum vite sue. et in pun
 cto ad inferna descendūt. i. ad sepulturā. itaqz
 inter p̄speritatē et inter sepulturā maturā non
 interuenit aliqua aduersitas. vt dicit glo. **L**y
 re. **S**z meli^o eet ipsis hoibus vt cū eēt adhuc
 sani interdū gaudia mūdi abicerēt. et tristicia
 p peccat assumerēt q in morte hois in gaudiū
 cōuerteret **J**oh. xvj. **T**risticia v̄ra vertet in
 gaudium. **Q**uinto habet aiaduertere cōsecu
 tionē mortaliū peccatozū. **D**icit **I**sid. li. xij.
 et autor ppri. lib. xiiij. **S**imea qñ duos habet
 fetus. quē pl^o amat in brachio suo portat. quē
 xō min^o diligit humeris gestat et qñ sibi istat
 necessitas fugiēdi et cū artat ab insequenti. de
 brachijs projicere cōpellit. et alio in humeris
 p̄ssa ad fugā tardior reddit. et ido a venatore
 facili^o puenit. **M**ozakr aut diues habz duos
 fetus. vicz diuitias et pctā que se vt semp cōse
 quunt. iux illud **E**ccl. xj. **S**i diues fuer. id ē.
 diuitiarū cupid^o imoderate. non erl insunis a
 peccato. **P**rimū g fetū. i. diuitias diligit et bra
 chijs suis manibusqz portat eas semp vniēdo
Sed scdm fetū scz peccati portat in humerl ea
 raro inspiciedo. vt ea p̄iceret cōfitedo. **I**nstā
 te ergo necessitate mortis cogit p̄icere diuiti
 as et hic dimittere eas. sed sola peccata miserū
 cōsequunt. quia opa illozū cōsequunt illos.
Apoē. xiiij. **T**unc vt ait **B**ern. lib. d. contem.

Dñica .xvi. post Trinita:

mundi. Loquētis peccata simul et opa respon-
debūt et dicēt. Tu nos fecisti. opa tua sum. nō
te deferim. sed temp tecū erim. tecū p gemus
ad iudiciū. vitia quoq aiā multis et multi-
plicib⁹ criminib⁹ accusabūt. multaq; falsa te-
stimonia aduersus eā veniunt. quorū vnum
ad dñationē ei⁹ possit sufficere. Hille. Idcir-
co quilibet studere debet hic pctā sua veracit⁹
deponere. et xpo cū honestate et iustitū in morte
occurrere. Si em̄ cū firma fide charitate forma-
ta veneris patriarchas obuios habeb. Si cū
sua sapia pphas. Si cū voluntaria paupate
aplos. Si cū patiētia martyres. Si cū humili-
tate cōfessores. Si cū castitate Mariā et om-
nes ygenes. Si cū charitate inimicorū christū
obuiū habebis qui dicet tibi. Intra in gaudi-
um dñi tui. **Matth. xxv. Sexto** ai aduere-
debes occursione seuorū demoniorū. de h die
Berū. vbi supra loquēs de aia. Demones in-
quit horribili vultu atq; terribili aspectu eam
terrebūt. ingētū eam furore psequēt. et cōpre-
hendent eam terribilit⁹ volētes retinere et pos-
sidere nisi sit q̄ eripiat. Et btūs **Greg⁹.** vj. mo-
ral. dicit. Antiqu⁹ hostis ad capiēdas anias
peccatorū tempe mortis crudelitatis effrenat⁹
volētia. et quos viuētes blanditijs deceptit. se-
uens moriendo rapit. **Septimo** ai aduertē de-
bes ingressione finis ignotorū. de quo habet
figura **Nume. xiiij.** Filij israel in deserto nolē-
tes in introitu terre. pmissiōis seq̄ viā. **Moyse**
p̄ierūt i deserto ignoto p varia suplicia. Sic
moralit⁹ nolētes hic seq̄ viā penitētie pueniūt
ad passum ignorū mortis horredē p solitudi-
nem p gentes vbi neminē cognoscūt. plenam
ferts pessimis et latronib⁹. **Iō** dicit **Berū.** lib.
medi. O anima mea q̄s erit pauor cū dimissis
omib⁹ quorū tibi p̄sentia tā iocūda fuit sola i-
gredieris ignotā proisus regionē. vbi occurūt
tibi cateruatiū terribilissima mōstra. quis tuebit
te a leonib⁹ p̄paratis ad escā. q̄s cōsolabit et
quis deducet. **Igit⁹** legit q̄ quidā vnic⁹ filius
regis iacens in agone dixit. O qd̄ ē mūd⁹ iam
cognosco me moriturū. **Habeo** in isto mundo
magnas diuitias et multa castra et multas ciui-
tates etiā multos possum hospitare hoies. **Sz**
eccemozior et nescio vbi hac nocte manebo. sic
q; astantes ad fletū puocabat. **Iō** mors illa
corpalis resolutiōis semp̄ ē meditanda. **Quia**
dicit **Hiero.** Memēto mortis tue et nō pecca-
bis. **Qui** se quotidie recordat eē moriturū cō-
tinnit p̄sentia ad futura festinat. **Isti** mortui
olim sepeliebāt foris extra ciuitatē eo q̄ sepul-
ture nō erāt in ciuitatib⁹ ppter fetorē cadaue-
rum mortuorum. **Iō** dicit. **Ecce** defunctus ef-
ferebat. **Scō** mors est claustralis cōuersatio-
nis. **Dicit** em̄ **Robert⁹** **Hol.** q̄ sancta religio
figuratiue dicit⁹ mors. a qua vulgariter regu-

lares dicuntur mortui. et seculares vsuētes.
Malus tñ secularis ē vere mortu⁹. et bon⁹ re-
gularis vere viuēs. **Nā** malo seculari dicitur
Apoē. iij. **Nomē** habes q̄ viues sed mortuus
es. **Sed** sancti dicit⁹. **ij. Corinth. vj.** **Nos** qua-
si moriētēs. et ecce viuim⁹. mortui autē peccato
viuētes autē deo. **Iux̄** illud **Rhoma. vj.** **Esti-**
mate vos mortuos quidē esse pctō. viuētes
autē deo in iesu christo dño nro. **Quare** autē
religiosi dicunt⁹ mortui p̄nt aliq̄e congruitas
tates induci. **Primo** em̄ moriturus p̄dit testa-
mentū in quo legat aiā deo et corp⁹ tumulo
facultates alijs. et sup hoc executores sibi cō-
stituit. **Isto** modo religiosus p̄tēdo dat ani-
mam suā deo. corp⁹ assignat monāmēto scilicet
claustro. in quo claudit⁹ sicut mortu⁹ in se-
pulchro. facultates habitas et habēdas relin-
quit mūdo. **Executores** hui⁹ testamēti cōstituunt
p̄latos suos quib⁹ quotidie tam corp⁹ suū q̄
aiā tradunt. **Secundo** moritur⁹ incipit amit-
tere colorē suū naturalē. **Postea** vsuē sensuū
exteriorū sicut visus. audit⁹ et hmōi. **Tandē**
vltimo motū suū p̄p̄iū. ita q̄ si moueri debe-
at oportet q̄ h fiat p̄ alios et nō p̄ semetipsum
pann⁹ ei attribuit breuis. et in terra mēsurā. et
sic finaliter cū mortu⁹ fuerit abscondit. **Isto**
modo moraliter ingrediēs religionē p̄mo amit-
tit om̄em colorē hoc ē om̄em amorē carnalem
vel mundialē amicorū vel parentū qui possit
a mūdi cōtemptu et sancta cōtemplatiōe recor-
dari. **Scō** amittit vsuē sensuū exteriorū p̄
honestā et religiosam cōuersationē et custodiā
visus. tactus. audit⁹. **Tertio** p̄dit quasi loq̄lā
p̄ silentiū locis et tempib⁹ cōueniētē suatum
Silentiū nanq; iuuat ad mētis recollectionē et
grām cōsequendā. **In** cui⁹ figura **Zacharias**
mut⁹ genuit **Iohannē.** id ē. lucis grāz. **Quar-**
to p̄dit motum p̄p̄iū vicz voluntatē. qz null⁹
se mouet vel vadit nisi p̄ obedientiā et licentiā
p̄latorū. **Quinto** tribuit sibi pannus modic⁹.
quia habet⁹ viliū ad necessitatē. nō ad supflui-
tatem. **Et** sexto tandē abscondit in sepulchro
id est. in claustro suo. ne p̄ seculi tumult⁹ a san-
ctis p̄turbe occupatiōib⁹. **Istis** mortuis di-
cit⁹ **Col. iij.** **Mortui** em̄ estis. et vita vestra ab-
scondita est cū christo. **Isti** mortui etiā efferū-
tur quatuor portatorib⁹ licet sint vnic⁹. i. vni⁹
aie custodes m̄is sue videlicet religiōis. **Ip̄i-**
mus portator ē dignitas episcopalis ad quā
multi aspirāt et religionē postergant. et hi sunt
in piculolissimo statu. vt patuit supra **ymone**
xxx. viij. **Secū**ndus est voluptas carnalis. **Ter-**
tius cupiditas mundialis. **Quar⁹** sollicitas
prochialis. nam multi vt possent prochias se-
culares regere vident⁹ religiones dimittere et
relinquere. **Tertia** mors est infernalis crucia-
tionis. et hec cōtrarie attestanda. de qua **p̄.**

Sic oves in inferno posite sunt mors depascet eos. Quis est stolidissimum animal seu pecus. Inter alias conditioes habet quod si sit in domo accensa nullo modo exit ab igne sed magis ingerit se igni. Sic damnati in inferno ita stolidi effecti sunt et per maliciam obstinati. quod de inferno quod est tanquam domus accensa nunquam exibunt. et mors secura de qua psalmista. Mors peccatorum pessima. Huic contraria illa vita de qua Ambrosius loquens dicit. Ibi est vita sine morte. festum sine feria. dies sine nocte. gaudium sine merore. tranquillitas sine labore. fortitudo sine debilitate. rectitudo sine perversitate. pulchritudo sine deformitate. veritas sine falsitate. charitas sine invidia. felicitas sine miseria. Hac nobis precetur pater et filius et spiritus sanctus Amen.

De eadem dominica. Sermo. iij.

Noli flere. Luce

Ubi supra. Periculosa res est itinerare tibus vias inaquosas pergere. Nam labore itineris interioribus membris calefactis. si sit homo. viribus priuatis post refrigerij beneficium priuatus. est in periculo non potest. unde cum quis talem patitur situm inuento fonte ad illum magna alacritate declinat. et refocillatur. tunc incedit hilaris vias suas. Moraliter omnes sumus viatores tendentes ad terminum vite nostre scilicet ad mortem per quam speramus venire ad vitam feliciter. Sed in hac via presentis vite magno est. id est magnis temptationibus diaboli succendunt interiora membra anime per consensum. Et nisi hoc incedimus aqua viua lachrymarum extinguamus. languet anima. Sed refocillata dulcedie lachrymarum incedit hilariter per viam timoris dei quousque puenit ad regna consolationis eterne quam lugentibus promissa est. Mat. v. Beati qui lugent. quoniam ipsi consolabuntur. Figura Exod. xvj. ubi legitur quod sitientem populum israel moyses percussa petra in oreb omnes potauit aqua largissima. et postea debellato amalech puenit ad montem sinai. ubi de facie ad faciem ei locutus est. Spiritualem per moysen qui interpretatur assumptus de aquis subaudi fidelis christianus qui ex aquis baptismi a deo assumitur in filium adoptiuum. Tendit igitur iste cum populo anime sue ad terram promissionis scilicet eternam gloriam nobis promissam et a christo acquisitam. Et iste plus est intelligentia memoria et voluntas. Venit ergo in oreb qui interpretatur siccitas. quia transientes vitam presentem necesse est incedio callidi hostis temptationibus estuari. Tunc ergo petra. id est. per percussa effluit aqua cum timore dei cor nostrum contingit et effluunt lachryme quibus plus huius confortatur strenue super amalech qui interpretatur populum lingens sanguinem significans demones qui semper lingunt sanguinem peccatorum. sicque hilaris et gaudens puenit ad montem sinai. et interpretatur

celitudo. per quem significatur celsitas glorie celestis ubi dominus loquitur anime lachrymantem benigne et se illi prebet in premissum. Ido dicit Bernardus. Humilis lachryma tua est virtus. tua est potentia. tua est potestas tuum est regnum. tu ante tribunal iudicis intrare non vereris. quicquid petieritis impetrabis. si vacua intras vacua non redabis. accusantibus inimicis silentium imponis. non est quod te accedere prohibeat. magis diabolum crucias quam gehennam. quod plus vincis inuincibilem et ligas omnipotentem. hec Bernardus. Hunc fletum non prohibet dominus cum dicit cuilibet anime ad sensum morale. Noli flere. quia ille est valde necessarius. sed prohibet fletum imoderatum qui fit super morte defectorum amicorum. Pro diuisione huius sermonis dicam de duplici morte. scilicet spirituali anime. et corporali amicorum. Primo de morte spirituali animorum seu animarum nosandum. quod ipsa est defleda nimis et a sordidissimis mediis lachrymis aut fletibus purganda. quia eum diabolus maculauit. Diabolus ergo se habet erga animam. sicut carnales homines erga feminam. Carnalis homo cum viderit mulierem abiectam et sordide vestitam non consergit in illam concupiscentiam. Si autem viderit eam pulchram et vestitam bene decoratam appetit illam. sicut patet de Bersabee uxore iurie que erat pulchra. quia vidit eam David lauante se concupuit ipsam et adulterium commisit. ij. Reg. xj. Similiter de Judith et Holoferne carnali. Quia Judith erat elegantis aspectu. et introducta ante Holofernis conspectum. placuit ei specie eius concupiscendo Judith. xij. Moraliter cum anima humana coopta est sordidissimis vitiorum et distorta facta per peccatum non multum temptat a diabolo et mundo. quia temptare hos non curat a diabolo pleno iure possidet. Sed dum videt animam ornatum virtutibus ut sit decora velut regina. de qua in psalm. clxij. Assitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato. vicis charitate. circumdata varietate. scilicet virtutum. tunc concubrit concupiscentie calore et ardore et inducit carnem et mundum in subditum sue prauitatis. omni studio illam ad sue voluntatis consensum inducere conatur. Figura de hoc habet Daniel. xij. de Susanna. que ingressa pomerium viri sui vincta est oleo intus quod a duobus iudicibus est concupita et molestata ut sententiam mortis subisset. si non Daniel propheticis spiritu illustratus eam liberasset. et tamen nihil molesti duo senes commiserunt Susanne etc. Spiritualem Susanna interpretatur gaudium gratie. et denotat animam per penitentiam deo coniunctam. de hoc enim est magnus gaudium coram deo et angelis eius. Mat. xv. Hec igitur intrat pomerium viri sui quoniam intrat viridarium sacre scripture videlicet audiendo verbum christi qui est sponsus anime toto cordis affectu. et tunc inungitur oleo misericordie et ad beatitudinis quibus anima tota fit decora ita ut